

[Finansministeren.]

bundne opsparing er placeret i finansårets anden halvdel, forekommer dette resultat ganske tilfredsstillende.

De korrektioner til finansloven, jeg her har nævnt, rummer ingen bevillingsmæssige problemer. Der er tale om ændrede indtægtsoverslag, om egentlige lovbundne tilskud og om forsvarets indtægtsbudget, der er underkastet en fast bevillingsmæssig praksis.

Anderledes stiller det sig med den række tillægsbevillinger, der i finansårets løb er blevet forelagt finansudvalget. Når jeg ikke har medtaget disse bevillinger i mit rids af den samlede statsfinansielle situation, skyldes det, at der her er tale om forholdsvis mindre afvigelser i forhold til finanslovbevillingerne. At det er tilfældet, skyldes bl. a., at der vises den største tilbageholdenhed over for sådanne sager. Til og med den 25. september er der inden for driftsbudgettet tiltrådt tillægsbevillinger, der tilsammen udgjorde 51 mill. kr., heraf en del genbevillinger, som ikke forelægges finansudvalget. Af den på finanslovens § 23 optagne reserve var de 40 mill. kr. forbeholdt sådanne tillægsbevillinger. På anlægsbudgettet er reserven til nye arbejder på 30 mill. kr. blevet overskredet med 17 mill. kr. Dette beløb ligger dog langt inden for den usikkerhedsmargen, der er i det totale skøn for statens anlægsudgifter i 1963-64. Det er mig således bekendt, at der på forskellige projekter, herunder både enkelte nye og nogle af de store fortsættelsesarbejder, vil blive tale om ikke ubetydelige besparelser i forhold til finanslovtallene, men det er jo klart, at der til hvert enkelt nyt projekt må søges særskilt bevilling uden hensyn til eventuelle besparelser på andre projekter. På udlånsbudgettet er den afsatte reserve på 25 mill. kr. blevet opbrugt, og der er disponeret over yderligere 25 mill. kr. Da der også her kan forekomme besparelser inden for finanslovens samlede udlånsramme, er det ikke hermed givet, at der i alt vil blive tale om overskridelser af den nævnte størrelse.

Alt i alt gælder det således, at de tillægsbevillingssager, vi indtil nu har forelagt finansudvalget, ikke i dag med sikkerhed fører til en ændret vurdering af statsbudgettet. Nye tillægsbevillingssager indkommer til finansministeriet i et uregelmæssigt tempo, og da størrelsen varierer

stærkt, er det ikke muligt i dag med sikkerhed at sige, med hvilke beløb disse reserveoverskridelser vil vokse. Selv med stor tilbageholdenhed over for tillægsbevillinger er det dog givet, at der også i andet halvår af finansåret vil fremkomme tillægsbevillingsansøgninger. Jeg vil mene, at en reserve på 30 mill. kr. til driftsbudgettet og en tilsvarende reserve til anlægsbudgettet vil være tilstrækkelig til at dække disse nye bevillinger.

Hvis man sammenholder finanspolitikken med det almindelige økonomiske forløb, vil man deri finde en bekræftelse på, at den finanspolitiske linje, der er fulgt gennem det sidste halvandet år, har været rigtig. Som det allerede er fremhævet, er den samfundsøkonomiske balance genoprettet i løbet af denne periode, der er opnået prisstabilitet og ligevægt i betalingsforholdet til udlandet, samtidig med at den høje beskæftigelse er opretholdt. Det er regeringens mål at opretholde denne balance, og det er derfor også hensigten at fastholde den forsigtige finanspolitik. Dette indebærer, så vidt den økonomiske situation i dette øjeblik kan vurderes, at også den bundne opsparing må fastholdes. De ændrede betalingssterminer, der nu er stillet forslag om, er da heller ikke noget brud med denne linje; man kan højst tale om en ændret nuancering, som medfører en mere smidig påvirkning af den økonomiske udvikling.

Under denne debat har det ærede medlem hr. Aksel Larsen gjort sig til talsmand for at ophæve den bundne opsparing. Det er ganske interessant i så henseende at finde det ærede medlem på linje med det ærede medlem hr. Poul Møller. Om det ærede medlem hr. Aksel Larsen også er på linje med det ærede medlem hr. Erik Eriksen, står mig ikke ganske klart; så vidt jeg opfattede det ærede medlem hr. Erik Eriksen, brugte han det udtryk, at han ikke ville fastlåse sit standpunkt til finanspolitikken. Det er ikke nogen særlig klar deklARATION, men hvis jeg ikke bliver modsagt, tillader jeg mig at forstå den derhen, at det ærede medlem ikke vil kræve den bundne opsparing ophævet. (*Erik Eriksen*: Det er en misforståelse!). Så er der også tale om at fastlåse et standpunkt. (*Erik Eriksen*: Nej!). Jeg er for min del enig i de ønsker om en ny diskontoned sættelse,